

Senad - Sudo Omerika

# POGINULI NEVESINJCI U ODBRANI DOMOVINE 1992 - 1995.



Senad Omerika – Sudo, prof.

**UNIVERZITET U SARAJEVU**  
Institut za istraživanje zločina protiv  
čovječnosti i međunarodnog prava  
**SARAJEVO**

Prezime	Ime	Adresa	Veštakost
355	798		

## **POGINULI NEVESINJCI U ODBRANI DOMOVINE 1992-1995.**

Ova knjiga je štampana zahvaljujući finansijskoj podršci  
gospodina Edina Mušića, ministra za raseljene osobe i izbjeglice u  
Federaciji Bosne i Hercegovine i njegova savjetnika za istočnu  
Hercegovinu gospodina mr. Ibrahima Čolakhodžića.

Sarajevo, 2010. godina.

Izdavači: UNIVERZITET U SARAJEVU  
INSTITUT ZA ISTRAŽIVANJE  
ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI I  
MEĐUNARODNOG PRAVA, SARAJEVO

UDRUŽENJE POVRATKOM ZA  
BOSNU I HERCEGOVINU, MOSTAR

Urednik i redaktor: Dr. Bećir Macić, naučni savjetnik

Recenzenti: Prof. dr. Smail Čekić  
Mustafa Polutak, general

Lektor i korektor: Nusret Omerika, prof.

Fotografije: Jusuf Omerika  
Senad Omerika-Sudo, prof.

Dizajn & DTP: Edin Džiho

Naslovna strana: Avdija Ćorić

Štampa: IC Štamparija Mostar

Za štampariju: Ibro Rahimić

Tiraž: 600

-----  
CIP - Katalogizacija u publikaciji  
Nacionalna i univerzitetska biblioteka  
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

355.1-053.99"344":929] (497.6Nevesinje)"1992/1995"(084)

**OMERIKA, Senad**

Poginuli Nevesinjci u odbrani domovine : 1992-1995.  
/ Senad Omerika-Sudo ; [fotografije Jusuf Omerika, Senad  
Omerika-Sudo]. - Sarajevo : Institut za istraživanje  
zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava  
Univerziteta, 2010. - 174 str. : ilustr. ; 24 cm

ISBN 978-9958-740-65-7

COBISS.BH-ID 18459398  
-----

## SADRŽAJ

Predgovor .....	7-9
I	
Poginuli Nevesinjci u odbrani domovine 1992-1995. ....	11-124
II	
Šehidska mezarja i haremi u kojima su ukopani poginuli pripadnici Armije i MUP-a RBiH sa teritorije općine Nevesinje .....	125-152
III	
Završna razmatranja .....	153-167
IV	
Prilozi .....	168-174

## PREDGOVOR

Ovo je zapis o Nevesinjcima, ponosnim i prkosnim gorštacima, koji su za vrijeme agresije Srbije i Crne Gore (Savezna Republika Jugoslavija) na Republiku Bosnu i Hercegovinu nakon pretrpljenog zločina i genocida neviđenih razmjera u jedan zavežljaj stavili svu muku i nadu nekoliko generacija, bacili posljednji pogled na mezare svojih predaka, napustili ognjište i dom, danima se probijali planinskim bespućima bez vode i hrane i poput prekinutog tespiha rasuli se na sve strane domovine, ne zaboravljajući da i tako rasuti čine jednu cjelinu u odbrambeno-oslobodilačkom ratu u kojem su položili svoje živote.

Sa ovom knjigom ostat će vječni zapis o golobradim mladićima koji pričaju svoju priču o slobodi, pravdi, zaboravu, nedosanjanjoj prvoj ljubavi, ostavljenoj tek rođenoj djeci koju neće nikada pomilovati, neće im nikada tepati, pisati domaću zadaću, cjelivati rane na koljenima zadobijene u igri, gledati kako rastu i uživati u svemu lijepom što sretne porodice u sebi nose.

Ovo je knjiga o majkama koje nisu dočekale svoje junake i o njihovim suzama koje niko nije vidio, mada im je sva utroba od njih izgorjela.

Konačno, ovo je zapis o meni, koji pišem i ostavljam trajni spomen za pamćenje i opomenu, kojim svjedočim da je bila najbrutalnija agresija, da su bili nebrojeni zločini, uključujući i genocid, da su bili šehidi, ali i o tebi, takvome kakav jesi, koji čitaš, pamtiš i prenosiš, najpotresniju priču, onima koji će tek doći, o velikim ratnicima mehkog srca i čiste duše koji su sa osmijehom na usnama umirali za opstojnost Bošnjaka i njihovu domovinu, čiji mezari i danas pričaju svoju priču „**da se ovdje i umiralo-da bi se živjelo**“.

Njihovih 114 mezara svjedoči da su nevesinjske gazije i ljiljani ginuli u trideset vojnih jedinica Armije i MUP-a Republike Bosne i Hercegovine: 41. motorizovanoj brigadi Mostar, Samostalnom bataljonu „Nevesinje“, 449. istočnohercegovačkoj brdskoj brigadi, MUP-u Republike Bosne i Hercegovine, Vodu za obezbjeđenje Komande 4. korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine, 10. brdskoj brigadi Sarajevo, 43. brdskoj brigadi u Konjicu, 101. motorizovanoj brigadi u Sarajevu, 2. motorizovanoj Viteškoj brigadi u Sarajevu, 5. motorizovanoj brigadi

u Sarajevu, 15. motorizovanoj brigadi u Sarajevu, 102. motorizovanoj brigadi u Sarajevu, Samostalnom bataljonu odbrane Mostara, 45. brdskoj brigadi Buturović Polje, 1. motorizovanoj brigadi u Sarajevu, 126. brdskoj brigadi Ilijaš, 447. oslobodilačkoj lahkoj brigadi, Samostalnom bataljonu „Šargan“, Specijalnoj jedinici Bosna 4., 47. brdskoj brigadi, Komandi 2. operativne grupe Sarajevo, 50. mješovitom artiljerijskom divizionu u Mostaru, 4. motorizovanoj brigadi Viteškoj-Butmir, 4. muslimanskoj brigadi, Vojnoj policiji 4. korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine, 442. brdskoj brigadi, 447. brdskoj brigadi, te kao vojni ljekari i pripadnici Civilne zaštite angažovani od strane 4. korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine.

U napadu Hrvatske vojske i “Hrvatskog vijeća obrane” na Armiju Republike Bosne i Hercegovine poginula su šezdeset tri pripadnika Armije i Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Bosne i Hercegovine iz Nevesinja, u borbama sa JNA/VJ i “Vojskom Republike Srpske” četrdeset četiri, dok je njih sedam poginulo nesretnim slučajem.

Ukopani su u dvadeset tri različita harema širom Bosne i Hercegovine: Mostarskim šehitlucima, Šarića potharemu, Liska haremu, Šehitlucima kod Karadžoz-begove džamije, haremu u Dračevicama, haremu Ljeskovac u Lišanima, Šarića haremu, haremu na Balinovcu, haremu Kruljev podrum, haremu u Kočinama, haremu Glavica u Kočinama, Šehidskom mezarju u Konjicu, Gradskom groblju Lav u Sarajevu, haremu Mahmutovac u Sarajevu, haremu Željezničke industrijske škole ( ŽIŠ ) u Sarajevu, Šehidskom mezarju na pomoćnom stadionu Koševo u Sarajevu, Memorijalnom centru Kovači, Šehidskom mezarju Buća Potok u Sarajevu, Šehidskom mezarju Misoča u Ilijašu, Šehidskom mezarju Butmir u Sarajevu, haremu Soukbunar u Sarajevu, haremu Toka u Sarajevu, haremu u Istambulu-Republika Turska, dok se za tijelo jednog od poginulih, do danas, ne zna.

Među poginulim Nevesinjcima su četiri pukovnika, četiri majora, pet kapetana, pet natporučnika, dvanaest poručnika, jedan nadčelnik i jedan nadvodnik Armije Republike Bosne i Hercegovine.

O hrabrosti, neustrašivosti ali i domoljublju Nevesinjaca najbolje govori dvadeset osam ratnih priznanja koje su dobili nevesinjski šehidi; sedamnaest priznanja značka „Zlatni ljiljan“, šest priznanja „Zlatna policijska značka“, jedno priznanje „Srebrna policijska značka“, dva priznanja „Medalja za hrabrost“ i dva priznanja „Gazijska povelja“.

Iza nevesinjskih šehida je ostalo stotinu osamnaestero djece. Šezdeset tri dječaka i pedeset pet djevojčica, a neki od njih su rođeni neposredno nakon pogibije svojih očeva.

Pedeset sedam njih je bilo neoženjeno, a među poginulima su i dvije djevojke.

Imena nevesinjskih gazija i šehida nosi nekoliko ulica u Sarajevu, jedna škola, jedna kasarna u Mostaru, te brojni memorijalni turniri i kulturne manifestacije.

Pored svih, posebno bih izdvojio tragičnu pogibiju apsolventa medicine Harisa Merzića, kojeg su četnici ranjenog, na području Stupa u Sarajevu, na mučki način ubili samo zato što je na pitanje jednog od četnika: “Ima li ovdje muslimana?”, odgovorio: “Ja sam musliman.” Ovo je vrhunac agresorske morbidnosti, ali i poruka svim Bošnjacima da su zlokobni duhovi prošlosti, itekako, i danas prisutni.

Na kraju, najsrdačnije se zahvaljujem svima koji su mi značajno pomogli u prikupljanju građe, kao i onima koji su na bilo koji način učestvovali u realizaciji ovog projekta: Ismetu Ćatiću, Jasminu Omeriki Aćiju, Edinu Šikalu, Vedadu Tucoviću, Nijazu Merziću, Miralemu Čami, Osmanu Čopelju, Ademu Čaglju, Omeru Mičijeviću, Nijazu Džemiću, Ermini Muraspahić, Jasminu Kazaziću, Ibri Kajanu, Aliji Baraliji, Hamidu Mutiloviću, Senadu Kevelju, Šefki Lojiću, Mithatu Jugi, Muji Demiću, Mustafi Ćatiću, i Mušanu Đulimanu.

Posebno se zahvaljujem na pruženoj podršci i pomoći braći Jusufu i Nusretu Omeriki.

Mostar, 18.10.2010.

Senad Omerika – Sudo



## AĆKAR ZULFO

Sin Salke i Nure, rođene Gološ. Rođen 15.3.1970. godine u Bakračuš. Po zanimanju tekstilni tehničar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.6.1992. godine. Poginuo je 7.7.1993. godine kao pripadnik 3. čete, 2. bataljona, 41. motorizovane brigade Mostar od posljedica detonacije granate HVO-a u blizini samostana u naselju Potoci. Ukopan je 8.7.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



### **ALIČIĆ NEFA-HAJRA**

Kći Osmana i Đulse, rođene Eminović. Rođena 15.3.1951. godine u [illegible]. Po zanimanju kuharica. Neudata. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključila se 13.1.1993. godine. Poginula je 12.10.1995. godine kao pripadnica 449. istočnohercegovačke brdske brigade, vraćajući se sa dužnosti, usljed nepažnje vozača, tako što je ispala iz kamiona koje je prevozilo vojnike Armije R BiH. Ukopana je 12.10.1995. godine u Šarića potharemu u Mostaru.



### **BARALIJA ALIJA**

Sin Muje i Zejne, rođene Kasumović. Rođen 3.9.1961. godine u Luci. Po zanimanju zidar. Do rata zaposlen u GP „Hercegovina“ u Nevesinju. Oženjen Nurom Kašić. Otac dvoje djece; Nihad (1989.) i Elvedina (1993.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 5.9.1992. godine. Poginuo je 15.9.1993. godine kao pripadnik 3. čete, 2. bataljona 41. motorizovane brigade u Mostaru, na borbenom zadatku, od snajpera HVO-a u „Šantićevoj“ ulici. Ukopan je 16.9.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



### **BARALIJA MUSTAFA**

Sin Muhe i Saje, rođene Čamo. Rođen 28.1.1968. godine u Luci. Završio osnovnu školu. Do rata zaposlen u GP „Hercegovina“ Nevesinje. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 5.4.1992. godine. Teško je ranjen prilikom napada srpskih paravojnih formacija na selo Presjeku 23.6.1992. godine. Prenesen preko planine Velež u Mostar gdje je prilikom odlaska na previjanje u RMC Dr. Safet Mujić Mostar poginuo od granate ispaljene sa položaja Vojske RS 14.7.1992. godine. Ukopan je 15.7.1992. godine u haremu Liska u Mostaru.



### **BRAJEVIĆ SENAD**

Sin Adema i Hate, rođene Kasumović. Rođen 2.6.1964. godine u Kljunima. Po zanimanju mašinski tehničar. Do rata zaposlen u RO "Soko" Mostar. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 21.7.1992. godine. Poginuo je 9.5.1993. godine na borbenom zadatku kao rezervni policajac MUP-a, kao prva žrtva, prilikom napada HV i HVO-a na Mostar. Ukopan je 10.5.1993. godine na Šehitlucima kod Karadoz-begove džamije u Mostaru. Posthumno mu je dodijeljeno ratno priznanje „Zlatna policijska značka“.





### **CRNOMEROVIĆ RASIM**

Sin Rame i Nure, rođene Delić. Rođen 23.2.1964. godine u Sopiljima. Po zanimanju vodoinstalater. Neoženjen. Do rata zaposlen u RO „Parkovi i nasadi“ Mostar. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 9.9.1992. godine. Poginuo je 23.11.1993. godine kao pripadnik 1. čete, 3. bataljona, 41. motorizovane brigade u Mostaru, od granate HVO-a na Carini. Ukopan je 25.11.1993. godine u haremu Dračevice.



### **ČAGALJ AVDO**

Sin Salke i Nure, rođene Kerić. Rođen 1.2.1951. godine u Kruševljanima. Po zanimanju limar. Do rata zaposlen kao taksi vozač. Oženjen Dikom Ćorić. Otac dvoje djece; Admir (1979.) i Adelina (1986.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 5.8.1992. godine kao pripadnik 10. brdske brigade u Sarajevu, prilikom izvlačenja ranjenika na rejonu Trebevića. Ukopan je 7.8.1992. godine na gradskom groblju Lav u Sarajevu.



### ČAGALJ ŠEMSO-SULTAN

Sin Salke i Fate, rođene Kerić. Rođen 16.4. 1960. godine u Kruševljanima. Po zanimanju automehaničar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Kao pripadnik 43. brdske brigade u Konjicu teško je ranjen od snajpera koji je dejstvovao sa položaja Vojske RS, a podlegao je ranama 8.12.1993. godine, jedanaesti dan nakon ranjavanja, u bolnici u Konjicu. Ukopan je 8.12.1993. godine na Šehidskom mezarju u Konjicu.



### ČAMO ALIJA -ROLA

Sin Osmana i Mejre, rođene Ćatić. Rođen 13.5.1965. godine u Sopiljima. Po zanimanju mašinski tehničar. Do rata radio kao taksi vozač. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 24.6.1992. godine. Zarobljen je 10.5.1993. godine kao pripadnik Voda za obezbjeđenje Komande 4. korpusa Armije R BiH prilikom napada HV i HVO-a na komandu 4. korpusa u zgradi „Vranica“ u Mostaru, a potom mučki ubijen. Ekshumiran je iz masovne grobnice „Rimski bunar“ na Gorancima u maju 2007. godine. Ukopan je 9.5.2008. godine na mostarskim Šehitlucima. 17.12.1996. godine posthumno mu je dodijeljeno ratno priznanje značka „Zlatni ljiljan“.



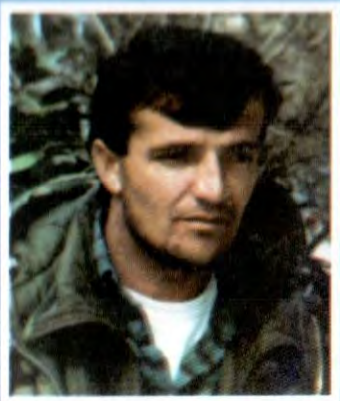
## ČAMO MUJO

Sin Muje i Fate, rođene Zlojo. Rođen 15.5.1970. godine u Sopiljima. Po zanimanju mašinski tehničar. Do rata zaposlen u MUP-u R BiH, SJB Mostar. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 1.10.1991. godine. Poginuo je 16.9.1993. godine od snajpera HVO-a na borbenom zadatku u ulici Hamida Vuka u Mostaru. Ukopan je 18.9.1993. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno mu je 10.4.1996. godine dodijeljeno ratno priznanje „Srebrna policijska značka“.



## ČOLAKHODŽIĆ SALKO

Sin Omera i Fatime, rođene Mravić. Rođen 4.11.1952. godine u Presjeci. Po zanimanju pirotehničar. Do rata zaposlen u RO „Unis-Pretis“ u Sarajevu. Oženjen Zlatkom Ploskić. Otac dvoje djece; Amela (1974.) i Amel (1979.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 1.5.1992. godine. Poginuo je 28.8.1992. godine kao komandir voda 15. motorizovane brigade u Sarajevu prilikom vađenja neeksplozivirane granate u ulici Esada Midžića–Dolačka u Sarajevu. Ukopan je 29.8.1992. godine u haremu Željezničke industrijske škole - ŽIŠ na Alipašinu Mostu u Sarajevu.



## ČOLIĆ ENVER-ELAGA

Sin Derve i Safije, rođene Tucaković. Rođen 12.11.1961. godine u Borovčićima. Po zanimanju zidar. Do rata zaposlen u d.o.o. „Unitas„. Oženjen Indirom Kolečić. Otac dvoje djece; Amina (1985.) i Anisa (1988.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 23.9.1992. godine. Poginuo je 24.7.1993. godine na dužnosti komandira voda Samostalnog bataljona „Nevesinje“ na izvršenju borbenog zadatka. Ukopan je 24.7.1993.godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno je proizveden u čin natporučnika Armije R BiH, a 26.3.1994. godine posthumno mu je dodijeljeno ratno priznanje značka „Zlatni ljiljan“.



## ČOLIĆ HAKIJA

Sin Derve i Safije, rođene Tucaković. Rođen 16.10.1963. godine u Borovčićima. Po zanimanju mašinbravar. Do rata zaposlen u Aluminijskom kombinatu u Mostaru. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 1.7.1993. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona „Nevesinje“, u Bijelom Polju prilikom deblokade Mostara. Ukopan je 1.7.1993. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno je proizveden u čin natporučnika Armije R BiH. Dobitnik je ratnog priznanja značke „Zlatni ljiljan“.



### ČOPELJ FIKRET

Sin Mehe i Šeće, rođene Feriz. Rođen 14.1.1969. godine u Presjeci. Po zanimanju mašinbravar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 10.4.1992 godine. Kao pripadnik Samostalnog bataljona „Nevesinje“ je 30.6.1993. godine zarobljen od strane HV i HVO-a i ubijen na Brkanovom Brdu. Privremeno je bio ukopan u haremu Balinovac, a nakon ekshumacije 9.5.1998. godine ukopan je u Šarića potharemu.



### ČOPELJ IZET

Sin Derve i Hajrije, rođene Dedović. Rođen 25.1.1967. godine u Presjeci. Po zanimanju vodoinstalater. Do rata zaposlen u RO „Komunalno“ Nevesinje. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 7.6.1993. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona „Nevesinje“, na borbenom zadatku u „Šantićevoj“ ulici u Mostaru, na dužnosti komandira desetine, od snajpera HVO-a. Ukopan je 7.6.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



## ČOPELJ VAHID

Sin Smaila i Alke, rođene Tipura. Rođen 18.1.1975. godine u Presjeci. Po zanimanju metalostrugar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 11.11.1994. godine kao pripadnik 449. istočnohercegovačke brdske brigade od granate ispaljene sa položaja Vojske RS na borbenom zadatku na brdu Čučurak kod Bijelog Polja. Ukopan je 12.11.1994. godine u Šarića potharemu.



## ČATIĆ MEHO

Sin Salke i Fate, rođene Razić. Rođen 12.4.1961. godine u Žuljima. Završio osnovnu školu. Do rata zaposlen u Izdavačkoj kući „Svjetlost“ u Mostaru. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 13.7.1993. godine kao pripadnik 48. brdske brigade Blagaj u Lakševinama-Buna, prilikom oslobađanja Dubravske visoravni. Njegovi posmrtni ostaci su razmijenjeni 26.8.1993. godine u Ortiješu, a ukopan je 28.8.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



## ČEHIĆ MIRŠAD

Sin Arifa i Šaćire, rođene Hamzić. Rođen 20.12.1963. godine u Pridvorcima. Po zanimanju automehaničar. Do rata radio kao autoprijevoznik. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 1.7.1993. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona „Nevesinje“, prilikom deblokade Mostara u Bijelom Polju. Ukopan je 1.7.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



## ČEHIĆ SENAD

Sin Omera i Mejre, rođene Boškailo. Rođen 11.5.1964. godine u Pridvorcima. Po zanimanju mašinbravar. Do rata zaposlen u RO GP „Hercegovina“ u Mostaru. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Kao pripadnik Voda za obezbjeđenje Komande 4. korpusa zarobljen je 10.5.1993. godine prilikom napada HV i HVO-a na komandu 4. korpusa Armije R BiH u zgradi „Vranica“ u Mostaru, a potom mučki ubijen. Ekshumiran je iz masovne grobnice „Rimski bunar“ na Gorancima u maju 2007. godine. Ukopan je 9.5.2008. godine na mostarskim Šehitlucima. 17.12.1996. godine posthumno mu je dodijeljeno ratno priznanje značka „Zlatni liljan“.



## ĆORIĆ AVDIJA

Sin Ibri i Pleme, rođene Tinjak. Rođen 30.1.1967. godine u Hruštima. Po zanimanju poljoprivredno-prehrambeni tehničar. Do rata zaposlen u RO „Oslobođenje“ u Sarajevu. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 14.4.1993. godine u Azićima-Stup, kao pripadnik „Unisove“ čete, 102. motorizovane brigade, od snajpera Vojske RS koji je dejstvovao sa „Pajića“ farme. Ukopan je 15.4.1993. godine na Šehidskom mezarju pomoćnog stadiona Koševo u Sarajevu.



## ĆORIĆ ĐENAN

Sin Mustafe i Izete, rođene Kolečić. Rođen 12.7.1976. godine u Hruštima. Po zanimanju mašinski tehničar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 29.5.1995. godine kao komandir voda 441. motorizovane brigade Slavne u Mostaru na lokalitetu Velika Oštra od granate ispaljene sa položaja Vojske RS. Ukopan je 3.6.1995. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno je proizveden u čin natporučnika Armije R BiH.







## ĆORIĆ IDRIZ

Sin Salke i Zejne, rođene Džemić. Rođen 16.3.1971. godine u Hruštima. Po zanimanju mašinbravar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 24.10. 1994. godine kao pripadnik 2.bb. 449. istočnohercegovačke brdske brigade, na borbenom zadatku od strujnog udara prilikom popravke telefonskih linija u naselju Potoci. Ukopan je 26.10.1994. godine u Šarića potharemu.



## ĆORIĆ RAMIZ

Sin Hasana i Zlatije, rođene Hebib. Rođen 17.10.1957. godine u Hruštima. Završio osnovnu školu. Do rata zaposlen u RO „Šipad“ u Mostaru. Oženjen Dikom Omerika. Otac troje djece; Enes (1979.), Elmas (1980.) i Elvedin (1983.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 30.6.1993. godine kao komandir voda 41.motorizovane brigade u Mostaru, na borbenom zadatku u Bijelom Polju. Ukopan je 3.7.1993. godine u Šarića potharemu.



## ĆORIĆ ZAIM

Sin Osmana i Ajne, rođene Pajević. Rođen 7.5.1970. godine u Hruštima. Po zanimanju mašinski tehničar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 1.7.1992. godine. Poginuo je 30.8.1993. godine kao pripadnik 41. motorizovane brigade u Mostaru od snajpera HVO-a u Donjoj Mahali. Ukopan je 1.9.1993. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno je proizveden u čin poručnika Armije R BiH.



## ĆUŠIĆ MEHMED

Sin Tahira i Hate, rođene Kajan. Rođen 7.1.1953. godine u Gornjoj Bijenji. Po zanimanju stolar. Do rata zaposlen kao poslovoda u RO „Famos“ u Sarajevu. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 8.4.1992. godine. Poginuo je 25.6.1995. godine kao komandir voda 101. motorizovane brigade Slavne u Sarajevu, od minobacačke granate, ispaljene sa položaja Vojske RS, u Rajlovcu. Ukopan je 26.6.1995. godine u Memorijalnom centru Kovači u Sarajevu. 14.3.1996. godine posthumno je proizveden u čin nadvodnika Armije R BiH.



## DEDOVIĆ DERVO

Sin Salke i Fate, rođene Abaza. Rođen 13.3.1945. godine u Gornjoj Bijenji. Po zanimanju frezač. Zaposlen u RO „Energoinvest“ u Sarajevu. Oženjen Ljiljanom Čosić. Otac dvoje djece; Jasmin (1971.) i Samir (1978.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se početkom aprila 1992. godine. Poginuo je 17.1.1994. godine kao vezista 101. motorizovane brigade Slavne u Sarajevu, u rovu prilikom granatiranja brda Žuč od strane Vojske RS sa šestericom suboraca. Ukopan je 19.1.1994. godine u Šehidskom mezarju Buća Potok u Sarajevu.



## DEDOVIĆ MIRALEM

Sin Sulejmana i Habibe, rođene Šahinagić. Rođen 8.2.1965. godine u Gornjoj Bijenji. Po zanimanju mašinbravar. Do rata zaposlen u RO „Soko-IMKO“ u Mostaru. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 9.4.1992. godine. Poginuo je 9.9.1993. godine kao komandir desetine 1. čete, 2. bataljona 41. motorizovane brigade u Mostaru, na borbenom zadatku u „Šantićevoj“ ulici od snajpera HVO-a. Ukopan je 10.9.1993. godine na mostarskim Šehitlucima



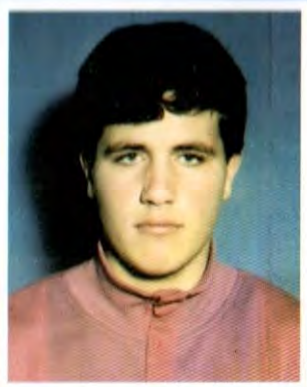
## DELIĆ AHMET

Sin Ahmeta i Fate, rođene Feriz. Rođen 5.7.1948. godine u Pridvorcima. Po zanimanju električar. Do rata zaposlen u RO „Elektroprivreda- dalekovodi“ u Mostaru. Oženjen Plemom Mrndžić. Otac osmero djece; Nermina (1971.), Amela (1973.), Amel (1975.), Nermin (1977.), Milad (1979.), Milada (1982.), Nagib (1984.) i Regaiba (1993.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 20.7.1993. godine. Poginuo je 17.11.1993. godine kao pripadnik 1. čete, 2. bataljona, 41. motorizovane brigade u Mostaru na Carini od snajpera HVO-a. Ukopan je 17.11.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



## DEMIROVIĆ SELIM

Sin Mehe i Muškije, rođene Đuliman. Rođen 14.2.1972. godine u Gornjoj Bijenji. Po zanimanju mašinski tehničar. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 4.10.1992. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona odbrane u Mostaru, u bunkeru na Vučijoj glavi na Podveležju. Ukopan je 6.10.1992. godine u haremu Liska u Mostaru.



### DEMIĆ EDIN

Sin Saliha i Zejne, rođene Omanović. Rođen 8.3.1970. godine u Laktu. Po zanimanju konobar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 1.4.1992. godine. Poginuo je 17.5.1993. godine kao rezervni policajac MUP-a u ulici Mostarskog bataljona, kod restorana „Jagnje“, od snajpera HVO-a. Ukopan je 18.5.1993. godine na Šehitlucima kod Karađoz-begove džamije u Mostaru. Posthumno mu je dodijeljeno ratno priznanje „Zlatna policijska značka“.



### DEMIĆ KEMAL

Sin Smaila i Habibe, rođene Kujan. Rođen 1.11.1966. godine u Laktu. Po zanimanju mašinski tehničar. Nezaposlen. Oženjen Amrom Tipura. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 8.4.1992. godine. Poginuo je 4.10.1995. godine kao pripadnik 3. bataljona 449. istočnohercegovačke brdske brigade na brdu Obalj. Nakon pogibije tijelo je ostalo na teritoriji pod kontrolom Vojske RS, a ekshumacija je izvršena u maju 1996. godine. Ukopan je 9.5.1996. godine u haremu Ljeskovac u naselju Lišani.



### **DROCE ALMIR**

Sin Alije i Zibe, rođene Husović. Rođen 26.8.1972. godine u Sopiljima. Završio Ugostiteljsko-turističku školu u Mostaru. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 3.5.1993. godine. Poginuo je 3.7.1993. godine nesretnim slučajem, kao pripadnik 41. motorizovane brigade u Mostaru. Ukopan je 4.7.1993. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno je 12.1.1996. godine proizveden u čin kapetana Armije R BiH.



### **DROCE KEMAL**

Sin Adema i Emine, rođene Šuta. Rođen 1.9.1965. godine u Sopiljima. Po zanimanju mašinbravar. Do rata zaposlen u RO „Sokoklimauređaji“ u Mostaru. Oženjen Indirom Kujan. Otac jednog djeteta; Armin (1992.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 15.7.1992. godine. Poginuo je 24.8.1993. godine kao pripadnik 41. motorizovane brigade u Mostaru od granate HVO-a u Gornjem Zaliku. Ukopan je 24.8.1993. godine u haremu Dračevica u Mostaru. Posthumno je proizveden u čin poručnika Armije R BiH.



## DURAKOVIĆ ASIM

Sin Mehe i Šeće, rođene Čagalj. Rođen 20.9.1959. godine u Kruševljanima. Po zanimanju VKV trgovac. Do rata zaposlen u RO „Mehanizacija“ u Mostaru. Oženjen Muneverom Sudar. Otac dvoje djece; Nermana (1983.) i Sabina (1986.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 15.8.1992. godine. Poginuo je 5.9.1994. godine kao pripadnik 45. brdske brigade Buturović Polje-Konjic u saobraćajnoj nesreći. Ukopan je 6.9.1994. godine u Šarića potharemu.



## DŽEMIĆ HALIL

Sin Huse i Muškije, rođene Kalajdžić. Rođen 19.4.1963. godine u Donjoj Bijenji. Po zanimanju ekonomski tehničar. Do rata zaposlen kao bankarski službenik u Privrednoj banci Sarajevo, ekspozitura Mostar. Oženjen Dževadom Šuta. Otac dvoje djece; Anel (1989.) i Admir (1993.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 20.9.1993. godine kao komandant 41. MAD-a 41. motorizovane brigade u Mostaru, u zgradi komande MAD-a u Brankovcu, od granate HVO-a. Ukopan je 21.9.1993. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno je proizveden u čin majora Armije R BiH, a 10.6.1994. godine posthumno mu je dodijeljeno ratno priznanje značka „Zlatni ljiljan“.



### **DULIMAN OSMAN**

Sin Nuhana i Nefe, rođene Zećo. Rođen 7.3.1955. godine u Plužinama. Po zanimanju trgovac. Oženjen Fatimom Hodžić. Otac dvoje djece; Elma (1984.) i Elmir (1986.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 13.12.1992. godine kao pripadnik 2. motorizovane Viteške brigade u Sarajevu, u borbama na koti 850 - brdo Žuč. Ukopan je 15.12.1992. godine u haremu Željezničke industrijske škole - ŽIŠ na Alipašinu Mostu u Sarajevu.



### **DULIMAN SUAD**

Sin Džemala i Emine, Rođene Zećo. Rođen 25.8.1964. godine u Plužinama. Po zanimanju šumarski tehničar. Do rata zaposlen u RO „UPI-Marketi“ u Sarajevu. Oženjen Enisom Premilovac. Otac jednog djeteta; Zlatka (1986.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 9.4.1992.godine. Poginuo je 1.7.1992. godine kao pripadnik 5. motorizovane brigade u Sarajevu na Vojničkom polju, vraćajući se sa borbenog zadatka od snajpera Vojske RS. Ukopan je 3.7.1992. godine na Gradskom groblju Lav u Sarajevu. Četvrta osnovna škola u Hrasnici je jedno vrijeme nosila njegovo ime.





### **EMINOVIĆ SMAJO**

Sin Muhe i Šerife, rođene Mujan. Rođen 8.9.1958. godine u Borovčićima. Po zanimanju mašinbravar. Do rata zaposlen u d.d. „Soko“ Mostar. Oženjen Ramizom Feriz. Otac dvoje djece; Akad (1983.) i Ajla (1989.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 10.8.1992. godine. Poginuo je 4.7.1993. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona „Nevesinje“, od granate HVO-a, na liniji odbrane u Vrapčićima. Ukopan je 5.7.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



### **GAČANICA ALIJA**

Sin Mehe i Fate, rođene Banda. Rođen 14.3.1950. godine u Luci. Po zanimanju mašinbravar. Do rata zaposlen u RO „Žica“ Sarajevo. Oženjen Zlatkom Dedović. Otac dvoje djece; Selma (1980.) i Sead (1981.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 30.10.1993. godine u odbrani Sarajeva kao pripadnik 1. motorizovane brigade. Ukopan je 31.10.1993. godine u Šehidskom mezarju Buća Potok u Sarajevu.



## GADARA DERVO

Sin Ibri i Hate, rođene Meškić. Rođen 26.6.1961. godine u Bakračušima. Po zanimanju VKV vozač. Do rata zaposlen kao privatni autoprevoznik. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 24.8.1993. godine kao pripadnik 41. motorizovane brigade Mostar u Raštanima. Nakon razmjene posmrtnih ostataka ukopan je 2.4.1994. godine u Šarića potharemu.



## GAKOVIĆ OMER

Sin Alije i Muškije, rođene Tinjak. Rođen 2.7.1939. godine u Kovačlicima. Po zanimanju zidar. Penzioner. Oženjen Aišom Šejtanić. Otac troje djece; Semir (1959.), Semira (1962.) i Emira (1964.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 8.11.1992. godine kao pripadnik 1. čete 2. bataljona 41. motorizovane brigade u Mostaru, prilikom napada na bunke Vojske RS na Svetigori, tako što je prvi uskočio u neprijateljski rov i više se nije vratio. Razmijenjen je 19.11.1992. godine, a ukopan 20.11.1992. godine u Šarića haremu u Mostaru.



## GAŠTAN ESAD

Sin Derve i Rahime, rođene Mičijević. Rođen 22.7.1964. godine u Rabini. Po zanimanju staklorezac. Do rata zaposlen u GP „Hercegovina“ Mostar. Oženjen Zijnetom Marić. Otac troje djece; Alen (1990.), Dajana (1991.) i Almir (1992.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 25.5.1992. godine. 23.9.1993. godine je na dužnosti komandira 1. čete, 2. bataljona 41. motorizovane brigade ranjen u „Šantićevoj“ ulici u Mostaru od PAM-a HVO-a. Podlegao je ranama 25.9.1993. godine u Ratnoj bolnici Mostar. Ukopan je 25.9.1993. godine na mostarskim Šehitlucima. 12.1.1996. godine posthumno je proizveden u čin majora Armije R BiH i dodijeljeno mu je ratno priznanje značka „Zlatni ljiljan“.



## GAŠTAN IBRO

Sin Šaćira i Đulse, rođene Marić. Rođen 17.3.1959. godine u Rabini. Po zanimanju zidar. Do rata zaposlen u GP „Građep“ Mostar. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 20.6.1992. godine. Poginuo je 11.11.1994. godine kao pripadnik 3. čete, 2. bataljona, 41. motorizovane brigade Mostar, u akciji „Jesen 94“ u rejonu Džihinih kuća na Ravnicama. Nakon što je razmijenjen zajednička džezaza je klanjana u Sutini, a ukopan je 29.5.1996. godine u Šarića potharemu.



### GAŠTAN NEDŽAD

Sin Mumina i Vezire, rođene Čomor. Rođen 12.6.1976. godine u Rabini. Učenik Srednje ekonomske škole u Mostaru. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 1.9.1992. godine. Poginuo je 7.9.1993. godine na Šemovcu kao pripadnik Voda za obezbjeđenje Komande 4. korpusa Armije R BiH. Sa mjesta pogibije je izvučen tek četvrti dan. Ukopan je 12.9.1993. godine u Šarića haremu u Mostaru.



### GLAMOČ VAHID

Sin Salke i Sevde, rođene Pobrić. Rođen 18.1.1955. godine u Hruštima. Po zanimanju drveni tehničar. Do rata zaposlen u RO GP „Bosna“. Oženjen Indirom Kučević. Otac dvoje djece; Sunita (1983.) i Senad (1986.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 15.4.1992. godine. Poginuo je 24.8.1992. godine kao kapetan Armije R BiH na mjestu komandira čete 126. brdske brigade Ilijaš na borbenom zadatku u Ilijašu od granate ispaljene sa položaja Vojske RS. Ukopan je 24.8.1992. godine u Šehidskom mezarju Misoča kod Ilijaša.



## GRIZOVIĆ MIMO

Sin Mehmeda i Rabije, rođene Čamo. Rođen 4.12.1971. godine u Sopiljima. Po zanimanju mašinski tehničar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 24.6.1992. godine. Zarobljen je 10.5.1993. godine kao pripadnik Voda za obezbjeđenje Komande 4. korpusa Armije R BiH prilikom napada HV i HVO-a na komandu 4. korpusa u zgradi „Vranica“ u Mostaru, a potom mučki ubijen. Ekshumiran je iz masovne grobnice „Rimski bunar“ na Gorancima u maju 2007. godine. Ukopan je 9.5.2008. godine na mostarskim Šehitlucima. 17.12.1996. godine posthumno mu je dodijeljeno ratno priznanje značka „Zlatni ljiljan“.



## HAJDAROVIĆ ENVER

Sin Alije i Emine, rođene Čamo. Rođen 1.1.1963. godine u Sopiljima. Po zanimanju RTV mehaničar. Do rata zaposlen u RO „Rudi Čajevec“ kao RTV mehaničar. Oženjen Edinom Karapuš. Otac jednog djeteta; Aldin-Dino (1990.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 9.5.1992. godine. Poginuo je 30.6.1993. godine kao pripadnik 41. motorizovane brigade Mostar, u blizini samostana u Bijelom Polju, gdje je sa grupom saboraca upao u zasjedu HVO-a i bio teško ranjen, a potom je odmah ubijen. Ukopan je 1.7.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



## HAJROVIĆ SEID-SENO

Sin Aziza i Kimete, rođene Behram. Rođen 22.2.1950. godine u Nevesinju. Završio Višu ekonomsku školu. Do rata zaposlen kao referent u MFP „Hepok“ u Nevesinju. Oženjen Suadom Jugo. Otac dvoje djece; Kimeta (1992.) i Binasa (1995.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 10.4.1992. godine. Poginuo je 6.6.1995. godine kao pripadnik 449. istočnohercegovačke brdske brigade, na dužnosti rukovaoca MTS-a u činu nadčelnika Armije R BiH, od granate ispaljene sa položaja Vojske RS, u Osnovnoj školi Potoci. Ukopan je 7.6.1995. godine na mostarskim Šehitlucima.



## HALVADŽIJA MIRSAD

Sin Halila i Hajre, rođene Duraković. Rođen 20.1.1974. godine u Kruševljanima. Po zanimanju tokar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 4.12.1992. godine. Poginuo je 13.6.1993. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona „Nevesinje“ kod Higijenskog zavoda u Mostaru od granate HVO-a. Ukopan je 14.6.1993. godine na Šehitlucima kod Karadžoz-begove džamije.



## HANDŽO OMER

Sin Hasana i Naze, rođene Štukan. Rođen 13.11.1957. godine u Kljunima. Završio osnovnu školu. Do rata zaposlen kao magaciner u t.d. "Opresa," u Sarajevu. Oženjen Čolić Sabahetom. Otac dvoje djece; Anel (1988.) i Amina (1983.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 8.11. 1994. godine kao pripadnik 5. motorizovane brigade u Sarajevu, od granate ispaljene sa položaja Vojske RS, na borbenom zadatku u selu Ledići-Trnovo. Ukopan je 10.11.1994. godine u Memorijalnom centru Kovači u Sarajevu.



## HASIĆ VAHIDIN

Sin Ilijasa i Šerife, rođene Kasumović. Rođen 9.7.1972. godine u Čapljini. Po zanimanju inženjer mašinstva. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 3.3.1993. godine. Kao pripadnik 4. čete, 2. bataljona 41. motorizovane brigade u Mostaru je ranjen, a potom zarobljen 10.5.1993. godine prilikom napada HV i HVO-a na komandu 4. korpusa Armije R BiH u zgradi „Vranica“ u Mostaru, a potom mučki ubijen. Ekshumiran je iz masovne grobnice „Rimski bunar“ na Gorancima u maju 2007. godine. Ukopan je 9.5.2008. godine na mostarskim Šehitlucima. 17.12.1996. godine posthumno mu je dodijeljeno ratno priznanje značka „Zlatni ljiljan“.



## HUSOVIĆ MIRSAD

Sin Derve i Behije, rođene Karapuš. Rođen 21.3.1961. godine u Mesinju. Po zanimanju mašinbravar. Do rata zaposlen u Aluminijskom kombinatu u Mostaru. Oženjen Tidžom Demić. Otac dvoje djece; Inda (1985.) i Anel (1987.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 1.1.1994. godine kao pripadnik postalnog bataljona „Nevesinje“, od granate HVO-a u IV osnovnoj ulici u Mostaru. Ukopan je 1.1.1994. godine na mostarskim Šehitlucima.



## HUSOVIĆ RAMIZ

Sin Omera i Hate, rođene Čano. Rođen 10.6.1953. godine u Postoljanima. Završio je osnovnu školu. Do rata zaposlen u RO „Šipad“ Mostar. Oženjen Hikmetom Zekić. Otac dvoje djece; Omer (1979.) i Naja (1980.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 1.7.1992. godine. Poginuo je 20.9.1993. godine kao pripadnik 41. motorizovane brigade u Mostaru na borbenom zadatku u Pothumu, od snajpera HVO-a. Ukopan je 21.9.1993. godine u Šarića potharemu u Mostaru.





## HUSOVIĆ ŠUĆRO

Sin Osmana i Emine, rođene Grizović. Rođen 6.1.1953. godine u Postoljanima. Po zanimanju vodoinstalater. Do rata zaposlen u RO „Kompresori“ u Mostaru. Oženjen Fatimom Tojaga. Otac dvoje djece; Armin (1979.) i Almir (1983.). Pristupio civilnoj zaštiti Mjesne zajednice Carina 2.8.1992. godine. Poginuo je 16.9.1993. godine od snajpera HVO-a prilikom zaštićivanja Ratne bolnice u Mostaru, gdje je bio angažovan za potrebe 4. korpusa Armije R BiH. Ukopan je 17.9.1993. godine u Šarića haremu u Mostaru.



## JUGO AMIR

Sin Smaila i Sevede, rođene Zolj. Rođen 13.1.1970. godine u Postoljanima. Završio Srednju mašinsku školu, zanimanje mašinbravar, a potom Srednju policijsku školu u Sarajevu. Do rata zaposlen kao policajac. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 9.5.1993. godine kao policajac MUP-a R BiH Mostar, na dužnosti komandira voda, kao prva žrtva, prilikom napada HV i HVO-a na Mostar. Ukopan je 10.5. 1993. godine na Šehitlucima kod Karadžoz-begove džamije u Mostaru. Posthumno je proizveden u čin poručnika Armije R BiH. Dodijeljeno mu je ratno priznanje „Zlatna policijska značka“ i odlikovan je „Medaljom za hrabrost“.



## JUGO AMIRA

Kći Asima i Ramize, rođene Džemić. Rođena 16.4.1971. godine u Postoljanima. Po zanimanju mašinski tehničar. Do rata zaposlena kao prodavač. Neudata. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključila se 24.6.1992. godine. Poginula je 7.9.1993. godine kao pripadnica 443. brdske brigade 4. korpusa Armije R BiH, u saobraćajnoj nesreći u Sutini kod Mostara skupa sa bratom Miralemom. Ukopana je 8.9.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



## JUGO MIRALEM

Sin Asima i Ramize, rođene Džemić. Rođen 7.4.1965. godine u Postoljanima. Završio je Vojnu akademiju u Karlovcu i do rata bio u aktivnoj vojnoj službi u Pirotu. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 9.4.1992. godine. Bio je na dužnosti komandanta Samostalnog bataljona „Nevesinje“ i 47. brdske brigade 4. korpusa Armije R BiH. Poginuo je 7.9.1993. godine prilikom odlaska na preuzimanje dužnosti zamjenika komandanta 4. korpusa Armije R BiH u saobraćajnoj nesreći u Sutini kod Mostara. Ukopan je 8.9.1993. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno je unaprijeđen u čin pukovnika Armije R BiH, a 30.3.1994. godine posthumno mu je, također, dodijeljeno i ratno priznanje značka „Zlatni ljiljan“.



## JUGO MUHAREM-MUŠAN

Sin Bećira i Hajre, rođene Handžo. Rođen 15.1.1950. godine u Postoljanima. Po zanimanju metalobrusač. Do rata zaposlen u RO „Fusol“ Nevesinje. Oženjen Zinetom Delalić. Otac dvoje djece; Almir (1976.) i Džemal (1984.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 10.4.1992. godine. Poginuo je 20.12.1992. godine kao komandir voda Samostalnog bataljona „Nevesinje“ na Jahorini, prilikom pokušaja deblokade Sarajeva. Njegovi posmrtni ostaci do danas nisu pronađeni. Posthumno je proizveden u čin natporučnika Armije R BiH, a 26.3.1994. godine posthumno mu je dodijeljeno ratno priznanje značka „Zlatni ljiljan“.



## KAFADAR SULEJMAN

Sin Mustafe i Zlatke, rođene Đuliman. Rođen 18.3.1972. godine u Gornjoj Bijenji. Student Mašinskog fakultetu u Sarajevu. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 6.11.1993. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona „Nevesinje“, na dužnosti komandira voda od snajpera HVO-a u rejonu Samostana u naselju Livač. Ukopan je 7.11.1993. godine na mostarskim Sehitlucima. Posthumno je proizveden u čin natporučnika Armije R BiH.



### **KAJAN ALIJA-ALE**

Sin Selima i Hate, rođene Pajević. Rođen 9.10.1951. godine u Laktu. Po zanimanju VKV bravar-varilac. Do rata zaposlen u RO „Hercegovina-visokogradnja“ u Mostaru. Oženjen Džemilom Đuliman. Otac dvoje djece; Adnan (1974.) i Mirsad (1977.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 17.4.1992. godine. Poginuo je 30.4.1992. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona odbrane u Mostaru na Mazoljicama. Ukopan je 5.5.1992. godine u haremu Liska u Mostaru. Posthumno je 1.11.1999. godine proizveden u čin poručnika Armije R BiH.



### **KAMINIĆ AHMET-AHMICA**

Sin Ahmeta i Raze, rođene Pirušić. Rođen 6.10.1965. godine u Zuljima. Po zanimanju trgovac. Do rata zaposlen u robnoj kući „Hit“ u Mostaru. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 4.7.1993. godine kao pripadnik diverzantske jedinice „Lavovi“, 41. motorizovane brigade u Mostaru od granate HVO-a u Raštanima. Ukopan je 5.7.1993. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno je proizveden u čin kapetana Armije R BiH.



### KAMINIĆ HASAN-HASO

Sin Hasana i Fate, rođene Tule. Rođen 10.6.1967. godine u Žuljima. Završio osnovnu školu. Do rata zaposlen u RO „Parkovi i nasadi“ u Mostaru. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 4.7.1993. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona „Nevesinje“, u Bijelom Polju od granate HVO-a. Ukopan je 5.7.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



### KAMINIĆ HUSEIN-HUSO

Sin Halila i Fate, rođene Tule. Rođen 10.6.1967. godine u Žuljima. Završio osnovnu školu. Do rata zaposlen kao radnik u RO GP „Hercegovina“. Oženjen Senadom Kurtović. Otac dvoje djece; Raif (1981.) i Aldin (1993.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 12.9.1993. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona „Nevesinje“ na borbenom zadatku od granate u Bijelom Polju ispaljene sa položaja HVO-a. Ukopan je 13.9.1993. godine u haremu Ljeskovac u naselju Lišani.



### **KAMINIĆ MUSTAFA**

Sin Salke i Saje, rođene Voloder. Rođen 26.7.1964. godine u Žuljima. Po zanimanju mašinbravar. Do rata zaposlen u RO „Soko-Inokooperacija“ Mostar. Oženjen Fatimom Kurtović. Otac jednog djeteta; Nermina (1989.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 5.9.1992. godine kao pripadnik 7. bojne HVO-a (kasnije 48. brdska brigada), nesretnim slučajem u kasarni u Carskim vinogradima. Ukopan je 6.9.1992. godine u haremu Kruljev podrum u Gnojnicama.



### **KARAPUŠ MIRSAD**

Sin Husne i Fate, rođene Mahinić. Rođen 22.6.1954. godine u Nevesinju. Po zanimanju varilac. Do rata zaposlen kao stolar. Oženjen Senljom Zolj. Otac dvoje djece; Suad (1981.) i Fata (1982.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 24.7.1993. godine kao komandir čete Samostalnog bataljona „Nevesinje“, na liniji odbrane kod samostana u naselju Livač od rikošeta metka ispaljenog sa položaja HVO-a. Ukopan je 25.7.1993. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno je proizveden u čin kapetana Armije R BiH.



## KASUMOVIĆ EDIN

Sin Ramiza i Šerife, rođene Omerika. Rođen 31.7.1976. godine u Mostaru. Učenik Saobraćajno-tehničke škole u Mostaru. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 16.12.1992. godine. Poginuo je 1.9.1993. godine kao pripadnik Samostalnog bataljona „Nevesinje“ u Mostaru u neposrednoj blizini kuće u naselju Mazoljice, od granate HVO-a. Ukopan je 2.9.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



## KEVELJ JASMIN

Sin Hamida i Emine, rođene Brekalo. Rođen 20.10.1966. godine u Čanju-Odžak. Po zanimanju metalostrugar. Do rata zaposlen u RO „Metalostrugar Alagić“. Oženjen Haskom Ćušić. Otac jednog djeteta; Aldin (1992.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 20.4.1992. godine. Poginuo je 3.10.1993. godine kao pripadnik 1. čete, 2. bataljona 41. motorizovane brigade u Mostaru, u Zaliku, od granate HVO-a. Ukopan je 4.10.1993. godine na mostarskim Šehitlucima.



## KOSOVIĆ MUHIDIN

Sin Muje i Arife, rođene Nukić. Rođen 18.5.1961. godine u Postoljanima. Završio Srednju mašinsko-saobraćajnu školu. Do rata zaposlen kao vozač. Oženjen Razifom Boškailo. Otac dvoje djece; Jasmin (1982.) i Aner (1988.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 14.3.1992. godine. Poginuo je 12.7.1993. godine kao komandir voda Samostalnog bataljona „Šargan“, prilikom deblokade Mostara kod elementare u Bijelom Polju. Njegovi posmrtni ostaci su razmijenjeni u septembru 1995. godine u Malom Polju i bio je ukopan kao NN u Šarića potharemu u Mostaru. Identifikovan DNK analizom 2005. godine. Dženaza-namaz mu je klanjana 21.5.2008. godine. Ukopan je u Šarića potharemu.



## LERIĆ ZIJO

Sin Mehe i Mejre, rođene Dedović. Rođen 8.10.1961. godine u Donjoj Bijenji. Po zanimanju VKV bravar. Do rata zaposlen u RO „Soko-montaža“ u Mostaru. Oženjen Semirom Gaković. Otac dvoje djece; Armin (1986.) i Arnela (1990.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 9.4.1992. godine. Poginuo je 13.10.1994. godine kao komandant specijalne jedinice Bosna 4. u činu pukovnika na IKM-u na brdu Rošci, od maljutke ispaljene sa položaja Vojske RS. Ukopan je 14.10.1994. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno mu je 16.1.1995. godine dodijeljeno ratno priznanje značka „Zlatni liljan“, a 6.4.1995. godine „Zlatna policijska značka“.

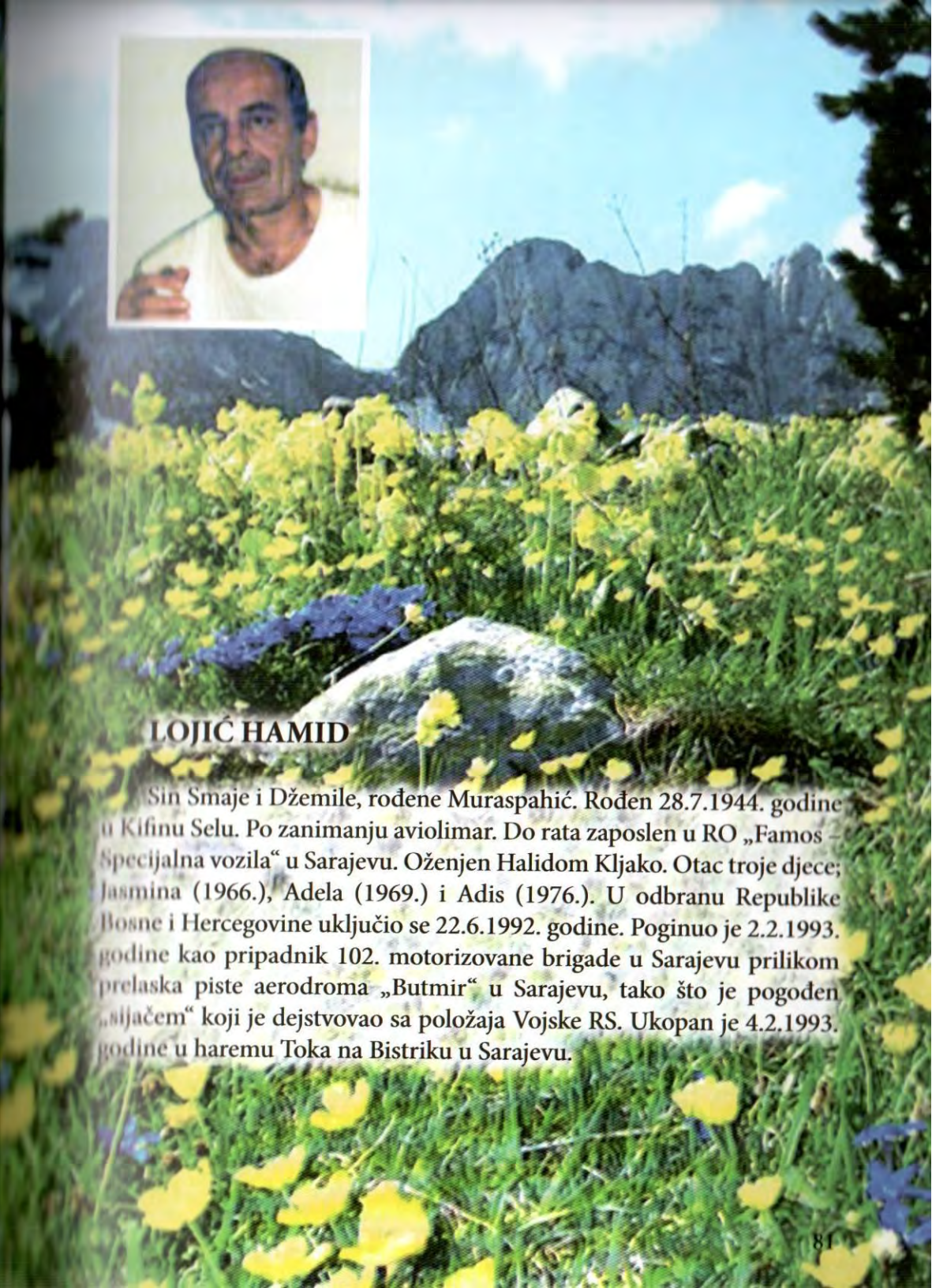






## LOJIĆ HAMDİJA

Sin Smaje i Džemile, rođene Muraspahić. Rođen 2.5.1940. godine u Kifinu Selu. Po zanimanju trgovac. Do rata zaposlen kao poslovođa u RO „UPI“ Sarajevo. Oženjen Fatimom Zukanović. Otac dvoje djece; Aida (1971.) i Aldin (1975.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 22.6.1992. godine. Kao pripadnik 102. motorizovane brigade u Sarajevu teško je ranjen na prvoj liniji u Azićima. Podlegao je ranama 9.11.1994. godine, mjesec dana nakon ranjavanja, u Ratnoj bolnici u Sarajevu. Ukopan je 10.11.1994. godine u haremu Mahmutovac u Sarajevu.



## LOJIĆ HAMID

Sin Smaje i Džemile, rođene Muraspahić. Rođen 28.7.1944. godine u Kifinu Selu. Po zanimanju aviolimar. Do rata zaposlen u RO „Famos – Specijalna vozila“ u Sarajevu. Oženjen Halidom Kljako. Otac troje djece; Jasmina (1966.), Adela (1969.) i Adis (1976.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 22.6.1992. godine. Poginuo je 2.2.1993. godine kao pripadnik 102. motorizovane brigade u Sarajevu prilikom prelaska piste aerodroma „Butmir“ u Sarajevu, tako što je pogoden „sijačem“ koji je dejstvovao sa položaja Vojske RS. Ukopan je 4.2.1993. godine u haremu Toka na Bistriku u Sarajevu.



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ  
 نَاطِقَاتُ سَبِيحَةِ الْبَقَرَةِ

NAPIJTE SE VODE NA IZVORU HRABROSTI  
 I PLEMENTOSTI I POKLONITE PRED USPOMENOIM  
 NA ŠEHIDE KOJI SVOJE ŽIVOTE DADOŠE  
 ZA SVOJ NAROD I BOSNU I HERCEGOVINU



ČIBO HEZIR MUSTAFA	15. 7. 1965 - 22. 7. 1995
HEZIB AVDO MUHO	15. 2. 1972 - 20. 7. 1995
KASIĆ AVDO DERVO	14. 3. 1966 - 21. 7. 1995
KOVAČEVIĆ HURMO BAHMAN	15. 11. 1970 - 20. 7. 1995
→ LUĐRA ENVER AMER	2. 11. 1971 - 6. 8. 1995
→ MAHINIĆ ALIJA MIRŠAD	24. 8. 1961 - 30. 7. 1995
MUŠPARIĆ MEHMED ESMER	25. 6. 1968 - 20. 7. 1995
PIHTOL ĐALKO ISMET	21. 10. 1965 - 21. 8. 1995
→ TIRJAK KASIM MUŠA	3. 1. 1970 - 20. 7. 1995
ŠTO SARAH JUŠO	6. 3. 1970 - 8. 5. 1992
ŠTO SALKO SENAD	1. 2. 1965 - 4. 2. 1993

## MAHINIĆ MIRŠAD

Sin Alije i Have, rođene Guska. Rođen 24.8.1961. godine u Presjeci. Po zanimanju mašinbravar. Do rata zaposlen u RO „Soko“ u Mostaru. Oženjen Mirsadom Čopelj. Otac dvoje djece; Lejla (1985.) i Ajla (1991.). U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 6.4.1992. godine. Poginuo je 30.7.1995. godine kao pripadnik 2.bb, 449. istočnohercegovačke brdske brigade u Mostaru od mine Vojske RS prilikom oslobađanja rejona Treskavice, na dužnosti zamjenika komandanta bataljona u činu kapetana. Ukopan je 2.8.1995. godine na mostarskim Šehitlucima. Posthumno mu je 17.11.1995. godine dodijeljeno ratno priznanje značka „Zatni ljiljan“.



## MAHINIĆ SUVAD

Sin Jusufa i Aiše, rođene Čolakhodžić. Rođen 10.1.1966. godine u Presjeci. Po zanimanju elektrotehničar. Nezaposlen. Neoženjen. U odbranu Republike Bosne i Hercegovine uključio se 15.4.1992. godine. Poginuo je 7.11.1994. godine kao pripadnik 449. istočnohercegovačke brdske brigade, u saobraćajnoj nesreći u mjestu Grabovica. Ukopan je 8.11.1994. godine u Šarića potharemu u Mostaru. Posthumno mu je 3.11.1997. godine dodijeljena „Gazijska povelja“.